

ning nu er, at EU skal have et selvstændigt militært apparat, som kan agere, når man bl.a. forhandler om fred i Eksjugoslavien, således at man har et militært apparat at sætte ind og nogle magtmidler, der virkelig nytter.

Det kunne man jo frygte, når hr. Jens Kirk i forbindelse med de 50 stater i Europa bruger ordvalget, at det ikke bliver »lettere at styre Europa«. Hvis det er med militære magtmidler, hr. Jens Kirk og Venstre mener, at vi skal styre Europa, gad jeg nok vide, hvad det er for et trykt Europa, Venstre vil lancere. Jeg synes, at vi har krav på at få at vide, hvad det er, Venstre mener på det her område, i stedet for at hr. Jens Kirk blot hele tiden forsøger at tale udenom.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det er også et spørgsmål til hr. Jens Kirk, som nu siger, at der er kommet så mange lande, at det næsten ikke er til at styre Europa. Må jeg spørge: Er Venstre begyndt at beklage, at der har været en frihedsbølge, som har skvulpet ind over Østeuropa, og der derved er kommet flere lande? Står Venstre ved hr. Jens Kirk i virkeligheden i dag og siger: Lad os nu få det gamle Sovjetunionen tilbage, det var meget nemmere?

Guderne skal vide, at det var nemmere at nøjes med at nævne ét land frem for alle de her lande, vi dårligt kan udtale navnene på, men jeg vil alligevel til hver en tid påstå, at for personerne, for menneskene er det en kæmpe fordel, at de har frihed, og at de har mulighed for selv at bestemme over deres eget land. Jeg håber ikke, at jeg er uenig med Venstre eller Venstre er uenig med mig i den måde at udtrykke sig på.

Hr. Jens Kirk siger, at sådan en EU-hær – for vi kan jo lige så godt kalde det, som hr. Jens Kirk står og taler om, ved dets reelle navn – bare kunne blive indsat for at sikre freden i Europa. Indsat? En EU-hær! Har hr. Jens Kirk glemt, at Grækenland er med i EU? Jeg vil gerne spørge hr. Jens Kirk helt klart, om han vil være sød at svare på, hvordan han tror, Grækenland ville have stemt for indsættelse af denne EU-hær i Bosnien-Hercegovina, og hvordan det ville have hjulpet på situationen, for jeg tror nok, at vi alle kan være enige om, at det ville have gjort det hele langt værre.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Der er nogle her i salen, der mener, at undertegnede for øjeblikket snakker udenom. Selv mener jeg faktisk, at jeg har skåret det ud i pap.

Til fru Annette Just kan jeg sige, at jeg selvfølgelig er glad for alle dem, der har vundet deres frihed, og jeg hylder fortsat den frihed, men jeg hylder også princippet »Frihed under ansvar«, og derfor mener jeg, det er vores fælles ansvar, at vi har et fredeligt Europa.

Til hr. Kristian Thulesen Dahl vil jeg gerne sige, at jeg har SNU-rapporten liggende deroppe med forskellige cirkler om, hvilke samarbejdsformer man kunne have for forsvaret i Europa, bl.a. med Vestunionen som den europæiske arm af NATO. Jeg er fuldstændig klar over, at fru Elisabeth Arnold nu også kommer og siger, at det er en ny udlægning fra Venstres side, men det er det ikke. Det forsvar, vi skal være med i, er selvfølgelig det, som vi er blevet enige om her i Folketingssalen på Christiansborg.

Anne Baastrup (SF):

Beslutningsforslag nr. B 18's overskrift handler om et nej til EU's sikkerhedspolitik, men læser man lige nedenunder overskriften, handler det om et nej til en overnational sikkerheds-, udenrigs- og forsvarspolitik. Jeg vil så her tilføje, at SF også er imod en fælles forsvarspolitik. Det er ikke nødvendigvis kun det overnationale, vi er imod. Der skal ikke herske tvivl om, at vi er imod en overnational sikkerheds-, udenrigs- og forsvarspolitik, og det undrer mig, at Enhedslisten er så tilbageholdende i sit beslutningsforslag.

Beslutningsforslaget handler også om et nej til et EU-sekretariatsorgan eller et andet nyt EU-organ, der skal beskæftige sig med en fælles udenrigspolitik. Vi er også imod et egentligt EU-organ, der skal være en slags udenrigsministerium.

Tanken om en fælles talsmand for Udenrigsministerrådet finder vi kun kan fostres i hjernerne hos udenrigsministerielle embedsmænd, der ikke rigtig har erkendt, at Danmark i sidste århundrede fik et Folketing, der i begyndelsen af dette århundrede fik så megen magt, at det kan vælte en udenrigsminister. Det er svært med demokratiet, men vi må fastholde, at diplomatiet skal underkaste sig det.

Men derfor kunne der godt være en eller anden form for mellemvej, som vi ikke helt vil afvise. Det er det forslag, som Socialdemokratiets ordfører, hr. Ove Fich, har luftet om, at der skal skabes et fælles analyseinstitut, der på embedsmandsplan skal blive enig om, hvorvidt der er et fælles grundlag for en eventuel udmelding om dette eller hint.